

# ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λαπτῶν ..... 20

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἡ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς συνένωσις, ἡ ἀποσόβησις πασῶν τῶν διακρίσεων τῶν νῦν διαιρουσῶν, πασῶν τῶν διαφορῶν μεταξύ ἀνθρώπου καὶ ἀνθρώπου—τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν ἀντικείμενον τῆς ἀληθοῦς θρησκείας. Οὐδεὶς ὁπαδὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀληθῶς τῷ Χριστῷ ὅμοιος, μεχρὶς τοῦ αἰσθανθῆναι πρὸς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ὡς ὁ Χριστὸς ἡσθάνθη καὶ αἰσθάνεται. Ἐωποῦ εὐσπλαγχνισθῆτε ὡς ἐκεῖνος ἡσπλαγχνίσθη, ἀγαπήσητε ὡς ἐκεῖνος ἀγαπᾷ, συγχωρήσητε ὡς ἐκεῖνος συγχωρεῖ, κρίνητε ὡς ἐκεῖνος κρίνει, εἴθε ἀπλῶς βρέφη ὡς πρὸς τὰ χριστιανικὰ προτέρηματα δὲν ἐφθάσατε εἰς τὸ τέλειον ἀνάστημά σας.

Τὸ Πνεῦμα ἐργάζεται οὐχὶ ὅπως φέρη τοὺς ἀνθρώπους νὰ σκέπτονται ὁμοίως, ἀλλ' ὅπως ὁμοίως αἰσθάνωνται ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτῶν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἕτερον. Δύο ἀδελφοὶ δύνανται νὰ μὴ σκέπτονται ἐξίσου ἐπὶ χιλίων ἀντικειμένων· διαφέρουσι τὰς ὁρέξεις, τοὺς σκοποὺς, τὰς γνώμας· ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀδελφικὴ ὥθησις ἐστὶν ἐν τῷ στήθει ἐκατέρων, καὶ ἀποτελεῖ ἱερὸν καὶ αἰώνιον δεσμόν. Ὁ ἔχων πλειότερον ἀδελφικὸν αἰσθημα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ὁ αἰσθανόμενος τὴν ἀδελφότητα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα λίαν θερμῶς, ὁ συνδέων ἑαυτὸν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῶν προσπαθειῶν πρὸς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἡμελημένους τῆς γῆς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ θειότερος.

Ὁ Χριστὸς ἦτο ἀνώτερος Ῥαββίνου, Γραμματέως ἢ ἐμπνευσμένου ἐξηγητοῦ τῆς Γραφῆς. Ἡ καρδία του, ὁ βίος του, ἦτο κρείστων ἀποδείξεις τῆς θεότητος αὐτοῦ ἢ ὁ νοῦς του. Ἡ καλλιτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀποστολῆς του ὡς

Μεσσίου ἦτον ὅτι ἐδίδασκε τὸ Εὐαγγέλιον τοῖς πένησι, καὶ ἦτον ὁ παγκόσμιος ἀδελφὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἀληθείας ὡς πρὸς πάντας τοὺς ὁπαδοὺς του. Εἶναι ἀγαθῆς καρδίας ἢ συνδέουσα τινὰ ὡς μαθητὴν τοῦ Κυρίου. Δυσπιστεῖτε ἐπὶ πάσης ἄλλης ἀποδείξεως. Οἰκοδομήσατε πάσας τὰς ἐλπίδας ὑμῶν ἐπὶ τῶν ἐξῆς: Πράττετε τὸ ἀγαθόν. Ἀγαπάτε τοὺς ἀδελφούς. Συγχωρεῖτε τοὺς ἐχθρούς σας. Δίδετε ἐλευθερίᾳ τοῖς πένησι. Ποιήσατε τὸν βίον ὑμῶν ἡθικὴν ἀνάγκην εἰς πολλούς. Ἡ παραινέσις αὕτη ἐξαντλεῖ ὁλόκληρον τὸ θέμα.

## ΟΙ ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΕΝ ΣΤΡΑΤΕΙΑ.

ὑπὸ ΕΜΜ. ΓΑΛΑΝΗ καθηγητοῦ.

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 17].

Τὸ πρὸς στρατείαν πρόσταγμα ἐγένετο διὰ τῶν βασιλέων, βραδύτερον δὲ διὰ τῶν ἐφόρων. Οὗτοι ὄριζον, ποία ἡλικία ὤφειλε νὰ στρατεύσῃ. Ὑποχρεωμένοι ἦτο ὁ Σπαρτιάτης εἰς ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 20 μέχρι τοῦ 60 ἔτους τῆς ἡλικίας του. Συνήθως ὅμως ἐφείδοντο τῆς νεανικῆς ἡλικίας. Ἐν καλλιτέροις χρόνοις τῆς Σπαρτιατικῆς πολιτείας συνήθεια ἦτο εἰς κινδυνώδεις ἐπιχειρήσεις νὰ ἐξαποστέλλωσιν ἐκτὸς τῆς χώρας μόνον πρεσβυτέρους ἀνδρας, ὅπως φονεύμενοι καταλίπωσι διαδόχους. Οἱ μέχρι 55 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν ἐστράτευον μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ. Κατ' ἀναλογία πρὸς τὰς Ἀθήνας, ἐνθα ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἐξωτερικὴν ὑπηρεσίαν συμπεριελάμβανε συνήθως τοὺς μέχρι 41 ἔτους τὴν ἡλικίαν ὄντας, ὁ Σπαρτιατικὸς στρατὸς εἶχε πολὺ πρεσβυτέρους ἀνδρας· διότι ἐν Σπάρτῃ βραδύτερον οἱ ἀνδρες ἀναπτυσσόμενοι εἶχον ἢ ὑγιᾶς καὶ ἰσχυρὸν γῆρας. Ἔθος δὲ ἦτο ἐν Σπάρτῃ νὰ τηρῶσι μυστικῶς